

[Jan Køpke Christensen]

Når man tager den situation, fiskeriet befinder sig i, alvorligt, er det klart, at man blander sig i debatten. At der så ikke er så mange medlemmer fra andre partier, der vil blande sig i debatten, er jo ikke vores problem. Vi gør det simpelt hen, fordi vi mener, at det er et alvorligt problem for mange familier, som det er blevet sagt mange gange i dag. Så kan man kalde det markeringsdebat, eller hvad man vil fra Socialdemokratiets side. Og lad os nu bare være ærlige: Socialdemokratiske medlemmer ønsker vel også at markere sig; det holder de sig normalt ikke tilbage for. Vi gør det primært, fordi vi mener, at det her er et alvorligt problem, og et alvorligt problem må også belyses her i dette Ting.

At der er mange medlemmer af Fremskridtspartiet, der er aktive i dag, modsat de andre partier, er jo ikke noget, der skal komme os til skade, og derfor vil jeg bare understrege endnu en gang, at det vil vi også være fremover, når vi føler, at der virkelig er alvorlige problemer i samfundet – som der jo også er på mange andre områder. Det ved hr. Henning Gjellerod også.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Hr. Henning Gjellerod kunne ikke forstå min argumentation for ikke at kunne stemme for regeringspartierne dagsordensforslag og gik dermed ind i diskussionen om det sidste punkt, som jeg brugte til konkret at anvise, hvorfor vi ikke kunne stemme for den.

Punktet lyder i al sin enkelhed, at regeringen opfordres til »at fremlægge konkrete fiskeripolitiske forslag på baggrund af arbejdsgruppens rapport inden årets udgang«. Det er intetsigende i den forstand, at der ikke står noget om, hvilke af arbejdsgruppens forslag man tænker på, men det er alligevel tilstrækkelig konkret til, at hvis vi stemte for det og regeringen kom med et forslag, som vi ikke kunne lide, kunne man bruge denne dagsorden til at banke os oven i hovedet med og sige, at vi selv havde bedt om at få sådanne forslag.

Og så trøster hr. Henning Gjellerod med, at man vil da høre fiskeriets organisationer. Jo tak! Vi har visse erfaringer med, hvad det betyder, når den flertalsregering med 90 mandater bag sig, som vi har i øjeblikket, hører på folk. Den handler jo alligevel, som det passer den.

Tørnæs (V):

Fiskeriministeren fremstillede det i sin svar-tale, som om jeg havde udviklet et særlig snedigt trick med hensyn til at sondre mellem kvoteordninger som biologisk bevaringsforanstaltning og politisk fordelingsredskab. Nu har fiskeriministeren jo ikke arbejdet så længe med fiskeriets vilkår, så det skal være ham tilgivet, at han tror, det er et særlig snedigt fif, men for at hjælpe på fiskeriministerens forståelse vil jeg gerne give et klart eksempel på, hvad det drejer sig om.

Når der er tale om, at Danmark får tildelt en kvote af tobis i norsk zone, er det en klar politisk fordeling, som indgår i en aftale landene imellem, og som grundlæggende ikke har til hensigt at bevare eller giver sig ud for at bevare tobisbestanden i norsk zone. Men når der er tale om at fastsætte en kvotebestemmelse, som vi kender det i øjeblikket med torskefiskeriet i Østersøen, i den tro og med henblik på, at man ved at sætte en snæver kvote kan få torskebestanden i Østersøen til at blive større, er der tale om en biologisk bevaringsforanstaltning, ikke blot tale om, at man deler bestanden mellem landene. Jeg prøvede også i mit første indlæg at dokumentere over for fiskeriministeren – hvad mange biologer i øvrigt er enige i – at kvoteordningerne virker direkte hæmmende på bestandsudviklingerne, netop fordi sorteringen foregår på dækket og ikke i havet.

Når fiskeriministeren tillægger mig det udsagn, at kvoteordningen er det største problem for fiskeriet, er det altså rigtigt; men det skyldes jo netop også, at kvoteordningen er medvirkende til, at der er for få fisk, og fiskeriministeren redegjorde jo selv for, at det var problemet. Det er hovedårsagen til, at der er grund til at afskaffe kvoteordninger som biologiske bevaringsredskaber og gennemføre noget andet, som virkelig kan være med til at fremme bestandsudviklingen, altså netop større mindstemål, større maskemål osv., osv., fredningsområder og alle de ting, vi kender så godt.

Der er altså ikke tale om noget særligt teknisk fif i denne sammenhæng. Der er tale om veldokumenterede ting, som de fleste, der har arbejdet med fiskeriets vilkår i en årrække, er fuldt fortrolige med og kan skelne imellem.

Når fiskeriministeren klandrer mig lidt for, at jeg nævnte, at fiskeriministeren havde aflyst det uformelle Rådsmøde, kan jeg da oplyse til